

№ 29 (595) 21 липня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ТЕМА НОМЕРА

ГЕНІЙ –
ПАРАДОКСІВ ДРУГ:
ЯК МАНІПУЛЮЮТЬ
МАСОВОЮ
СВІДОМІСТЮ

ATTENTION
MANIPULATION

8

АКЦІЯ

ПІКЕТ ДЛЯ ВЕТО

ФПУ ВДАЛАСЯ ДО ПІКЕТУВАННЯ АП
І ВИМАГАЄ ВЕТУВАТИ ПЕНСІЙНУ РЕФОРМУ

4

3 ХТО ГОЛОСУВАВ ЗА МАЛІ ПЕНСІЇ?

11 АКЦІЯ ЗАЛЯКУВАННЯ ДЛЯ ЧОГО ДАІ НАКУПИЛО ПЕРЕСУВНИХ СТО?

12 БИТИ ЧИ НЕ БИТИ? ЧИ ВИПРАВДАНІ ТІЛЕСНІ ПОКАРАННЯ ДІТЕЙ...

13 ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

Є ЩЕ ПОРОХ У ПОРОХІВНИЦЯХ

Позачергове засідання Президії, що відбулося минулого тижня, та виконання затверджених на ньому рішень стали однією з головних тем обговорення на поведілковій апаратній нараді у Федерації профспілок України. Ішлося, зокрема, про проведення пікетування Адміністрації Президента України з єдиною метою – підтримати звернення ФПУ до Президента Віктора Януковича про застосування ним права вето до Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи».

– Зважаючи на обмеженість терміну для його підготовки, захід відбувся успішно, – зазначив в. о. Голови ФПУ Григорій Осойвий. – Хотів би подякувати тим, хто зробив усе можливе для цього успіху. У нас багато запитували: «Президента немає в Адміністрації, то навіщо ж ви туди йдете?». Однак, найголовніше, щоб Віктор Янукович дізнався про позицію профспілок, а її буде доведено до його відома уповноваженим представником Адміністрації дуже оперативно. Ще одне типове запитання: «Що робитимемо, якщо Президент таки підпише закон?». У такому випадку подальший алгоритм дій визначатимемо, порадившись із членами профспілок, трудовими колективами. – Напевно, ви зі мною погодитесь, що успіх акції забезпечує чимало складових. Це – ідеологічна актуальність, фінансова забезпеченість, підтримка суспільства, публічність тощо. І найголовніше – щоб вона пройшла своєчасно. У нас були всі шанси для успішного проведення акції, так само як і для її ганебного провалу. Однак, організоване за дві доби пікетування відбулося якнайкраще, – прокоментував заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк. – Найбільша вдячність представникам профактиву з регіонів, що всупереч усім обставинам доїхали до столиці й гідно представили своїх земляків.

Україні важливо донести до кожної перинки, до кожного профактивіста нашу солідарну профспілкову позицію щодо неприйнятності такої пенсійної реформи і необхідності терміново надіслати на адресу Президента України телеграми із проханням, вимогою застосувати вето до цього антинародного закону. Уже не ООН чи МОП визначає політику в сфері праці та соціального захисту, повноправним господарем у трудовій сфері став Світовий банк і МВФ. Попереду – житловий кодекс, трудовий кодекс, реформа охорони здоров'я та освіти, трансформація соціального страхування. А от чи здатні українські профспілки в нинішньому становищі відповісти на нові виклики? Ми перебуваємо на межі вибору: або переформування системи і методів профспілкової роботи, або робітничий рух вимушено швидко віднайде для себе нові форми й органи для захисту власних інтересів. Часу на роздуми і дії щодо мобілізації здорової складової профспілкового руху вкрай мало. Ми просто зобов'язані провести відверту профспілкову розмову про нашу мету, пріоритети, зони відповідальності, механізми та ресурси забезпечення виконання поставлених завдань. Ми зробили історичні кроки, маємо робити їх і надалі.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»

КОНКУРС

Переможець номінації електронних ЗМІ – Перший діловий телеканал (м. Київ)

НА ОЛІМПІ ПЕРА І СЛОВА

Днями відбулося урочисте нагородження переможців журналістського конкурсу на найкраще висвітлення теми профспілкового руху, діяльності ФПУ, її членських організацій у регіональних, галузевих та багатотиражних ЗМІ.

Варто зазначити, що конкурс проводився управлінням інформаційної роботи та масових акцій ФПУ спільно з Українським журналістським фондом і участь у ньому могли взяти практично всі засоби масової інформації. Загалом на розсуд журі 400 представлено понад 400 публікацій і сюжетів. Цьогоріч активно долучилися до

висвітлення профспілкового руху на всеукраїнському, регіональному і місцевому рівнях газети, Інтернет-видання та телеканали. Нагадаємо, в категорії «Друковані ЗМІ» перше місце посіла газета «Весті» (м. Слов'янськ, Донецька обл.), друге – газета «Свобода» (м. Тернопіль), третє – газета «Село Полтавське» (м. Полтава). У номінації електронних ЗМІ перемогу здобув Перший діловий

телеканал (м. Київ). «Срібло» та «бронза» дісталися РІА «Центр» та радіокомпанії «Місто над Бугом» (Вінницька обл.) відповідно. Серед профспілкових та багатотиражних ЗМІ першою премією відзначено газету «Єдинство» (м. Луганськ), другою – газету «Єдність» (профспілка АСМУ, м. Київ), третьою – газету «Артемовець» (м. Київ). Результати конкурсу засвідчили, що кіль-

кість тих, хто заслуговує на винагороду, набагато більша за кількість премій, але конкурс є конкурсом! Переможці під час урочистостей у столиці отримали з рук в. о. Голови ФПУ Григорія Осойвоя та заступника Голови ФПУ Тетяни Гульченко подяки та премії в розмірі від 5 до 3 тис. гривень відповідно до переможного місця.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ТУРБОТА ПРО МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНІ СІМ'Ї

Профспілки вимагають доопрацювання законопроекту про допомогу малозабезпеченим сім'ям.

Спільний представницький орган профспілок розглянув проєкт Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», поданий Мінсоцполітики на розгляд, і відхилив його. Причини такого рішення та висновки профспілкової сторони містяться в листі СПО Всеукраїнських профспілок та профспілкових об'єднань до Міністерства соціальної політики України.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ФПУ

ВЗАЄМНЕ ВИЗНАННЯ СТАЖУ РОБОТИ ГІРНИКІВ

ЦК Укрвуглепрофспілки ініціює укладення Міжурядової угоди між країнами СНД про взаємне визнання стажу роботи гірників.

Із цією ініціативою ЦК Укрвуглепрофспілки звернувся до міністра енергетики та вугільної промисловості Юрія Бойка. Йдеться про укладення Міжурядової угоди між країнами СНД про взаємне визнання стажу роботи пенсіонерів, які працювали на підприємствах вугільної промисловості колишнього СРСР, при визначенні права на отримання пільгового побутового палива. Наразі, згідно зі статтею 43 Грничого закону України, право на отримання пільгового побутового

палива надається пенсіонерам, які працювали на підприємствах вугільної промисловості, залежно від стажу роботи на певних видах робіт. Однак це право не поширюється на осіб пенсійного віку, які раніше працювали на вугільних підприємствах колишнього СРСР за межами України, а нині є громадянами нашої країни. Для перегляду даної ситуації відповідний лист уряду направлено до галузевого міністерства.

ОФІЦІЙНИЙ САЙТ ЦК
УКРВУГЛЕПРОФСПІЛКИ

ОФІЦІЙНО

ВОНИ ГОЛОСУВАЛИ ЗА АНТИНАРОДНУ ПЕНСІЙНУ РЕФОРМУ

Президія Федерації профспілок України, засідання якої відбулося 12 липня 2011 року в Будинку профспілок, прийняла рішення висловити негативну оцінку народним депутатам України, які 8 липня 2011 року підтримали антинародний законопроект № 7455 «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи», та опублікувати їхні прізвища в газеті «Профспілкові вісті» та на сайті ФПУ.

ФРАКЦІЯ ПАРТІЇ РЕГІОНІВ

Андрос С. О.
Аркаллаєв Н. Г.
Ахметов Р. Л.
Баграєв М. Г.
Баранов-Мохорт С. М.
Барвіненко В. Д.
Бахтеева Т. Д.
Безенко В. Ф.
Бережна І. Г.
Березкін С. С.
Білий О. П.
Богословська І. Г.
Богуслаєв В. О.
Болдирев Ю. О.
Бондаренко О. А.
Бондаренко В. В.
Бондик В. А.
Борисов В. Д.
Борт В. П.
Бут Ю. А.
Васильєв О. А.
Васильєв Г. А.
Васютін С. І.
Веревський А. М.
Вернидубов І. В.
Вечерко В. М.
Волков О. А.
Воропаєв Ю. М.
Геллер Є. Б.
Глазунов С. М.
Глусь С. К.
Глущенко І. М.
Горбаль В. М.
Горбатюк А. О.
Горіна І. А.
Горошкевич О. С.
Грицак В. М.
Гуменюк І. М.
Гуреєв В. М.
Гусаров С. М.
Дарда О. П.
Дейч Б. Д.
Демидко В. М.
Демчишин В. В.
Дем'яно М. І.
Деркач А. Л.
Євтухов В. І.

Єгоренко Т. В.
Єгоров О. М.
Єдін О. Й.
Єфремов О. С.
Журавко О. В.
Забарський В. В.
Заболотський В. П.
Засуха Т. В.
Зац О. В.
Зварич І. Т.
Звягільський Ю. Л.
Зубанов В. О.
Зубець М. В.
Зубик В. В.
Іваненко В. Г.
Іванющенко Ю. В.
Ісаєв Л. О.
Калетнік Г. М.
Каложний В. А.
Каракай Ю. В.
Касяноков О. Р.
Келестин В. В.
Кий С. В.
Киричок О. Е.
Кисельов В. О.
Ківалов С. В.
Кінах А. К.
Климець П. А.
Клімов Л. М.
Клюєв С. П.
Ковалевська Ю. С.
Ковальова Ю. В.
Кожара Л. О.
Козуб О. А.
Колесніченко В. В.
Колоцей Ю. О.
Комар М. С.
Коновалюк В. І.
Корж В. П.
Корж П. П.
Коржев А. Л.
Кузьменко П. П.
Кузьмук О. І.
Кунченко О. П.
Ландик В. І.
Ландік В. І.
Лебедєв П. В.
Лелюк О. В.
Лещинський О. О.
Лисов І. В.

Литвинов Л. Ф.
Личук В. І.
Літвінов В. Г.
Лук'янов В. В.
Луцький М. Г.
Львовичка Ю. В.
Майборода С. Ф.
Макєнко В. В.
Малишев В. С.
Мальцев В. О.
Маньковський Г. В.
Мельник П. В.
Мельник С. А.
Мирний І. М.
Мироненко М. І.
Мірошніченко Ю. Р.
Момот С. В.
Мороко Ю. М.
Мошак С. М.
Муц О. П.
Міхтарян Н. М.
Надоша О. В.
Наконечний В. Л.
Нетецька О. А.
Олійник В. М.
Омельянович Д. С.
Орлов А. В.
Павленко В. В.
Паракай Ю. В.
Пачесюк С. Н.
Пеклушенко О. М.
Писарчук П. І.
Пінчук А. П.
Піскун С. М.
Плотніков О. В.
Плохой І. І.
Полунєєв Ю. В.
Попєску І. В.
Потапов В. І.
Прасолов І. М.
Пригодський А. В.
Притика Д. М.
Прутник Е. А.
Пшонка А. В.
Рева Д. О.
Рибак В. В.
Романюк М. П.
Савченко І. В.
Савчук О. В.
Самойленко Ю. П.
Самофалов Г. Г.
Сандлер Д. М.
Святіш Д. В.
Селіваров А. Б.
Синиця А. М.
Сігал Є. Я.
Скубедо В. П.
Скудар Г. М.
Смітєх Г. Є.

Солошенко М. П.
Солтус П. С.
Степашенко В. П.
Степаненко А. А.
Столар В. М.
Стоян О. М.
Сулковський П. Г.
Супруненко О. І.
Сухий Я. М.
Табачник Я. П.
Телеєв Е. С.
Толстенко В. Л.
Турманов В. І.
Федун О. Л.
Фельдман О. Б.
Харлім В. М.
Хмельницький В. І.
Хомутиннік В. Ю.
Фудун В. М.
Шенцев Д. О.
Шепелєв О. О.
Шкіря І. М.
Шпенюк Д. Ю.
Шербань А. В.
Янковський М. А.
Ярошук В. І.
Яценко А. В.
За: 188
Проти: 0
Утрималися: 0
Не голосували: 0
Відсутні: 4

ФРАКЦІЯ НАРОДНОЇ ПАРТІЇ

Баранов В. О.
Белоусова І. А.
Вашук К. Т.
Герасимчук В. В.
Головченко І. Б.
Гривковський В. О.
Гриневецький С. Р.
Деркач М. І.
Довгий С. О.
Зарубінський О. О.
Литвин Ю. О.
Навленко С. Г.
Поліщук О. В.
Рудченко М. М.
Сінченко В. М.
Терещук С. М.
Шаров І. Ф.
Шершун М. Х.

Шмідт М. О.
Шпак В. Ф.
За: 20.
Проти: 0.
Утрималися: 0.
Не голосували: 0.
Відсутні: 0.

ГРУПА «РЕФОРМИ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО»

Бобильов О. Ф.
Буджерак О. О.
Гасюк П. П.
Гацько В. П.
Гейман О. А.
Денькович І. В.
Камчатний В. Г.
Каплієнко В. В.
Константинов Є. С.
Крук Ю. Б.
Курило В. С.
Мовчан П. М.
Плющ І. С.
Радовець А. О.
Рибаків І. А.
Сідельник І. І.
Сорочинська-Кириленко Р. М.
Трайдук М. Ф.
Чорновіл Т. В.
За: 18
Проти: 1
Утрималися: 0
Не голосували: 1
Відсутні: 0

НАРОДНІ ДЕПУТАТИ, ЩО НЕ ВХОДЯТЬ ДО СКЛАДУ БУДЬ-ЯКОЇ ФРАКЦІЇ

Буряк О. В.
Васадзе Т. Ш.
Воротнюк І. Б.
Губський Б. В.
Куровський І. І.
Маліч О. В.
Осіка С. Г.
Пилипенко В. П.
Писаренко В. В.
Черпільський О. З.
Шаманов В. В.
За: 11
Проти: 4
Утрималися: 0
Не голосували: 1
Відсутні: 5

ФРАКЦІЯ
БЛОКУ
«НАША УКРАЇНА –
НАРОДНА
САМОБОРОНА»:
НАРОДНИЙ
СОЮЗ «НАША
УКРАЇНА»,
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ
«ВПЕРЕД, УКРАЇНО!»,
НАРОДНИЙ РУХ
УКРАЇНИ, УКРАЇН-
СЬКА НАРОДНА
ПАРТІЯ, УКРАЇНСЬКА
РЕСПУБЛІКАНСЬКА
ПАРТІЯ «СОБОР»,
ПАРТІЯ ХРИСТІАН-
СЬКО-ДЕМОКРА-
ТИЧНИЙ СОЮЗ,
ЄВРОПЕЙСЬКА
ПАРТІЯ УКРАЇНИ,
ГРОМАДЯНСЬКА
ПАРТІЯ «ПОРА»,
ПАРТІЯ ЗАХИС-
НИКІВ ВІТЧИЗНИ

Василенко С. В.
Жванія Д. В.
Каськів В. В.
Круць М. Ф.
Палиця І. П.
Петьовка В. В.
Полянчик М. М.
Поляченко В. А.
Тополов В. С.
Харовський С. Ю.
Шемчук В. В.
За: 11
Проти: 31
Утрималися: 0
Не голосували: 4
Відсутні: 21

УСЬОГО
За: 248
Проти: 66
Утрималися: 0
Не голосували: 14

ЗА ДАНИМИ ОФІЦІЙНОГО
ВЕБ-ПОРТАЛУ ВЕРХОВНОЇ
РАДИ УКРАЇНИ

ПІКЕТ

ВЕТО - ПЕНСІЙНІЙ РЕФОРМІ

Минулої п'ятниці, 15 липня, під стінами Адміністрації Президента за участі представників членських організацій ФПУ з усієї України відбувся мітинг на підтримку звернення Федерації профспілок України до Президента Віктора Януковича щодо застосування ним права вето до прийнятого Верховною Радою Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи».

В. о. Голови ФПУ Григорій Осовий на трибуні під стінами Адміністрації Президента

Думку харків'ян поділяють активісти з усіх куточків України

«Ні – антинародній пенсійній реформі», «Ні – звуженню прав пенсіонерів», «Вимагаємо випереджуючих заходів соціального захисту населення», «Профспілки Тернопільщини проти

реформи за рахунок трудящих», «Працівники культури Вінниччини проти ТАКОЇ пенсійної реформи», «Харків'яни проти зниження життєвого рівня громадян України», «Івано-Франківщина

вимагає вето на закон України про пенсійну реформу» тощо – під такими гаслами активісти-спілчани з усіх куточків нашої країни прийшли під стіни Адміністрації Президента.

З трибуни виступили в. о. Голови ФПУ Григорій Осовий, профспілкові активісти, представники членських організацій ФПУ.

Захід відкрив заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк, який наголосив на мирному характері публічної акції, єдина

вимога якої – накласти вето на антинародну пенсійну реформу: «Парламент захотів вчинити наступ на права наших жінок, захотів поживитися за рахунок бідної, але порядної і чесноі української жінки. Наша мета – не привести сюди десятих або мільйони людей. Наша мета сьогодні – не повторити історію Греції. Наша мета проста – звернутися до гаранта Конституції, щоб він захистив наші конституційні права. Ми дуже

сподіваємось, що Віктор Янукович прийме правильне, виважене рішення і накладе вето».

У своєму виступі Григорій Осовий зазначив: «За рішенням Президії Федерації профспілок ми прийшли до будівлі Президента, аби висловити наш профспілковий протест закону № 7455 «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» і звернутися з проханням застосувати право вето до нього. На жаль, народні

обранці, голосуючи, не дослухалися до голосу людей, голосу профспілок, розуму і прийняли антинародний закон, громадське обговорення якого було проігноровано. Президенту належить прийняти рішення, яке має захищати інтереси українського суспільства.

Нас звинувачують у тому, що профспілки виступають проти пенсійної реформи. Хотів би заперечити: профспілки за пенсійну реформу, але не таку, яку пропонує Верховна Рада України. Ми за справедливу пенсійну реформу. Профспілки залишатимуться на своїй позиції: ми вимагатимемо і будемо продовжувати боротьбу за єдиний закон, за яким як для міністрів, депутатів, так і для рядових працівників тільки заробітна плата та стаж враховуватимуться при нарахуванні пенсії».

Григорій Осовий особисто передав представнику Адміністрації Президента звернення Федерації профспілок України до Віктора Януковича щодо застосування ним права вето до прийнятого Верховною Радою Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи».

Керівництво ФПУ вдячне всім, хто того спекотного дня прийшов висловити свою позицію

Захід набув значного резонансу в медіа-просторі

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ЧОМУ ПРОФСПІЛКИ ДРАТУЮТЬ ТІГІПКА?

У пресі поширено інформацію про те, що віце-прем'єр-міністр – міністр соціальної політики України Сергій Тігіпка звинуватив Федерацію профспілок України в тому, що її дії («...спрямовані на скасування пенсійної реформи, є безвідповідальними та ведуть до дестабілізації в суспільстві... Профспілки з самого початку були залучені до обговорення проекту пенсійної реформи і багато їх пропозицій враховано... Виступаючи проти проведення в Україні пенсійної реформи, профспілки виступають проти підвищення пенсій для найменш захищених українців...»). Що ж такого зробила ФПУ, що в політика такого рангу виникло бажання забути про право громадської організації мати і висловлювати власну позицію? Чому високорядовець повертається до сумнозвісної практики навішування ярликів і використовує відверту брехню проти опонентів? Може, заради дотримання графіка обіцянок перед МВФ проігнорувати антинародну пенсійну реформу? Із проханням прокоментувати цю ситуацію редакція звернулася до заступника Голови ФПУ Сергія Кондрюка.

– Маємо відповіді і пану Тігіпці, і його прихильникам, що профспілки ніколи не були проти соціально виваженої пенсійної реформи. Навпаки, протягом усього минулого періоду ми виступали за відновлення справедливості в пенсійній системі, ліквідацію зрівнялівки, забезпечення належної диференціації розміру пенсій залежно від тривалості страхового стажу та розміру отримуваної зарплати, осучаснення «старих» пенсій, недопущення позбавлення прав працюючих пенсіонерів на перерахунок пенсій, а також вжиття заходів із наповнення бюджету Пенсійного фонду (ПФ), що є головним у вирішенні пенсійних проблем.

Саме за наполяганням ФПУ було напрацьовано разом з іншими сторонами соціального Концепцію подальшого проведення пенсійної реформи (схвалена урядом в 2009 році), де було чітко визначено конкретні заходи, спрямовані на збільшення надходжень до ПФ, удосконалення солідарної пенсійної системи, запровадження професійної пенсійної та накопичувальної систем.

Як тільки в грудні 2010 року профспілками було

У середньому

на **15%**

буде штучно
знижено розміри пенсій,

які призначатимуться, унаслідок їх обчислення не за останній рік, а за три календарних роки.

ним українцям. Проте, це несправедливо. Прийнятим Законом ніякого підвищення пенсій не передбачено! Навпаки. Передбачені норми щодо збільшення тривалості страхового стажу на 10 років, зниження показників середньої зарплати для призначення пенсій, що зменшить розміри новопризначених пенсій на 15–20%. Значна частина пенсіонерів отримуватимуть пенсію менше мінімальної, працюючі пенсіонери позбавляються права на перерахунок пенсій із зарплати тощо. Тобто Закон безосередньо погіршує умови та рівень пенсійного забезпечення громадян.

Неправдою є і те, що нібито профспілки з самого початку були залучені до обговорення проекту пенсійної реформи і багато їх пропозицій враховано.

Як тільки в грудні 2010 року профспілками було

ПРОТИ ЧОГО ВИСТУПАЄ ФПУ?

- Проти підвищення пенсійного віку для жінок та чоловіків до 60 років та 62 років відповідно – науковим працівникам, держслужбовцям та ін.
- Проти збільшення тривалості страхового стажу на 10 років – до 30 років для жінок і 35 років для чоловіків, оскільки це порушує права громадян та значно знижує розміри пенсії.
- Проти зниження розміру показника середньої зарплати для обчислення пенсії.
- Проти обмеження права працюючих пенсіонерів на перерахунок пенсій у зв'язку зі збільшенням розміру прожиткового мінімуму.
- Проти позбавлення права працюючих пенсіонерів на перерахунок пенсій з урахуванням середньої зарплати за роки після призначення пенсії.
- Проти запровадження безвідповідальної обов'язкової накопичувальної системи.
- Проти проведення реформ за рахунок трудящих і проти зниження розмірів пенсій.

отримано інформацію про урядовий законопроект із проведення пенсійної реформи, від СПО всеукраїнських профспілок та профоб'єднань було надіслано листа Прем'єр-міністру України М. Азарову про необхідність проведення, згідно з Генеральною угодою, соціального діалогу для досягнення узгодженості інтересів і позицій сторін. Проте законопроект було подано урядом до Верховної Ради без погодження з профспілками.

Протягом січня-червня ц. р. ФПУ неодноразово зверталася до віце-прем'єр-міністра України С. Тігіпка, Прем'єр-міністра України М. Азарова, Президента України В. Януковича з проханням відкликати зако-

нопроект, провести діалог із соціалпартнерами, як це передбачено нормами Генугоди, доопрацювати з урахуванням внесених зауважень та пропозицій, і узгоджений в новій редакції варіант законопроекту внести до парламенту. Проте пропозиції профспілок щодо проведення такого діалогу не були підтримані.

Щодо врахування більшості пропозицій ФПУ при доопрацюванні законопроекту, то це лукавство. Так, кілька пропозицій профспілок було враховано. Це пропозиції щодо можливості за бажанням громадян під час обчислення пенсії урахувувати зарплату за будь-які п'ять років роботи до 1 липня 2000 року; не враховувати під

час підрахунок місяців для обчислення коефіцієнтів заробітку періодів, коли працівник був безробітним; виплати одноразової допомоги працівникам-бюджетникам (освіти, культури, охорони здоров'я та соціального захисту) при виході на пенсію у розмірі 10 призначених їм пенсій за рахунок держбюджету, а не з ПФ; призначення дострокових пенсій народним депутатам на загальних підставах.

Але основні принципи пропозиції ФПУ урядом і парламентом проігноровано.

В Україні є всі можливості для розв'язання фінансових проблем ПФ не за рахунок погіршення пенсійного забезпечення громадян.

Насамперед необхідно розробити упереджувальні заходи щодо розширення зайнятості населення, детінізації економіки та реформування системи оплати праці для забезпечення кардинального зростання зарплатного чесного розподілу результатів праці між бізнесом і працівниками, доступності та якості охорони здоров'я, дошкільного виховання, розширення соціальних послуг.

ФПУ наголошує, що прийнятий парламентом закон не вирішує основних проблем пенсійного забезпечення: відновлення справедливості під час призначення пенсій для різних категорій, а навпаки – створює напруження на ринку праці для моло-

“ Ми звертаємося до бізнесової і політичної еліти – покажіть власний приклад служіння народу й наповнення держскарбниці та ПФ: підвиште зарплату найманім працівникам, сплатіть належні податки з тіншових обороток. Паски мають спершу заякнути ті, хто закликає до реформ, ті, хто збагатів на тлі злиденності, хто за посадою зобов'язаний працювати на український народ, і лише після того агітувати решту населення до так званих непопулярних реформ.

СЕРГІЙ
КОНДРЮК,
ЗАСТУПНИК
ГОЛОВИ
ФПУ

ді, осіб передпенсійного віку та пенсіонерів, які ще хочуть працювати, а не в змозі вижити на мізерну пенсію.

Профспілки твердо стоять на позиції, що реформи не мають проводитись за рахунок трудящих.

Нині передусім слід вирішити основні проблеми пенсійного забезпечення: відновити справедливість під час призначення пенсій для всіх категорій працівників і забезпечити підвищення рівня пенсійного забезпечення в короткостроковій перспективі.

Під час підписування Адміністрації Президента 15 липня ми закликали гарант Конституції застосувати право вето на прийнятий Закон України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» та захистити конституційні права громадян на достатній рівень пенсій, забезпечити справедливість у сфері пенсійного забезпечення.

Федерація профспілок України й надалі боротиметься за конституційні права працюючих і пенсіонерів, захищатиме їхні соціально-економічні інтереси і не дозволить перекласти на плечі трудящих і ветеранів праці економічні прорахунки політиків і бізнесу.

ВЛ. ІНО.
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

Повний текст читайте на нашому сайті: www.psv.org.ua

МІЖНАРОДНІ НОВИНИ

ІНДОНЕЗІЯ

ШАХТАРІ ВИХОДЯТЬ НА РОБОТУ

Тисячі гірників індонезійського золотомідного рудника американської гірничодобувної компанії Freeport-McMorgan Copper & Gold Inc., одного з найбільших у світі, 13 липня повернулися до роботи після двотижневого страйку, що паралізував підприємство.

4 липня понад 8 тис. робіт-

ників компанії не вийшли на роботу, вимагаючи підвищення зарплат. Freeport Indonesia уклала угоду з офіційними представниками профспілки. Переговори щодо зарплат і умов праці були відновлені 20 липня. Шестеро раніше звільнених лідерів профспілки знову прийняті на роботу.

РОСІЯ

БУНТ АКТОРІВ

Актори драматичного театру міста Балашова (Саратовська область) вдалися до колективного голодування. Причиною акції за участю 17 осіб – рішення місцевої влади про скорочення штату театру і проблеми з виплатою зарплати.

Трупа має намір не припиняти голодування доти, доки не одержить гарантії від влади. Артисти непохитні в своїх намірах, незважаючи на те, що прокуратура визнала незаконним рішення адміністрації про скорочення штату театру.

– Ми чули про таке рішення прокуратури. Але ми його не бачили. Наразі ми чекаємо, що нам надішлеть відповідне розпорядження, – роз-

повіла артистка театру, завідувачка літературної частини, голова профорганізації Ганна Самсонова, – запит у прокуратуру ми надіслали вчора, крім того, наше звернення розглядає Держінспекція праці. Коли нам привезуть рішення прокуратури, ми викличемо юристів, порадимося. Після цього має відбутися засідання тристоронньої комісії. Однак, комісія – це рекомендаційний орган, адміністрація не зобов'язана до неї прислухатися. Ми згодні на скорочення не більше 10% штату. Тож, хоч як би там не було, будемо чекати офіційної відповіді адміністрації і до цього моменту голодування не припинимо. Нам потрібні гарантії.

ЧЕХІЯ

НІ – БІЗНЕСУ НА ЗДОРОВ'І

Профспілки країни провели масову акцію протесту. Вони обурені новими реформами, які влада планує провести в галузі охорони здоров'я. Зокрема – збільшити вартість госпіталізації і ціну медикаментів. Спочатку близько тисячі осіб підкували міністерство охорони здоров'я, а потім пройшли ходою до будинку парламенту, де депутати саме обговорювали нову медичну реформу. Найбільше обурює чехів те, що нововведення запроваджуються без консультацій із населенням. Міністр фі-

нансів Чехії Мирослав Калусек заявив: «Люди повинні висловлювати власну думку. Іноді це просто необхідно, хоча я переконаний, що почую кілька негативних аргументів. Проте однаково це дискусія – обмін протилежними думками». Водночас лідер профспілки Ярослав Заваділ зазначив: «Я думаю, люди повинні сказати «ні» подібним реформам. Робити бізнес на здоров'ї – огидно. Це ненормально, коли громадяни мають платити за лікування більше, ніж можуть собі дозволити».

АЗЕРБАЙДЖАН

4 липня 2011 року в Баку в актовому залі ВО «Азнафта» державної нафтової компанії відбувся перший семінар, присвячений інформаційним технологіям, сайтом expert.ru.

ПЕРВИНКИ ПЕРЕЙМАЮТЬ ДОСВІД

Семінар проведений для голів первинних профспілкових організацій нафтогазової галузі Азербайджану. Організаторами виступили Міжнародна конфедерація профспілок працівників нафтової, газової промисловості і будівництва нафтогазового комплексу, Республіканський комітет профспілки працівників нафтової і газової промисловості Азербайджану та Російське агентство масових комунікацій «Ідеал-Медіа». Основна тема заходу – створення інформаційного поля навколо діяльності профспілок нафтогазової галузі Азербайджану.

У роботі семінару взяли участь Генеральний секретар Міжнародної конфедерації профспілок працівників на-

фтової, газової промисловості і будівництва нафтогазового комплексу Мелік Мірзоев, голова Республіканського комітету профспілки працівників нафтової і газової промисловості Азербайджану Джахангір Алієв, голови первинних профспілкових організацій нафтогазового сектору країни, працівники апарату Республіканського комітету профспілки.

У своїй вступній промові голова Республіканського комітету нафтогазпрому Азербайджану Джахангір Алієв зазначив: «На сьогодні доступ до мережі Інтернет має понад 50% населення республіки. Ми не можемо ігнорувати роль Інтернет-комунікацій у сучасних умовах надання інформації і для зміцнення своїх позицій повинні використовувати досвід, накопичений у Росії».

Семінар провів генеральний директор АМК «Ідеал-Медіа» Сергій Драндров. Протягом останніх десяти років АМК «Ідеал-Медіа» тісно співпрацює з Нафтогазбудпрофспілкою Росії, що дозволяє їй залишатися лідером інтерактивних комунікацій серед інших профспілок. Результатом їх спільної роботи є такі інновації, як використання системи сайтів-клонів та системи електронного документообігу, проведення он-лайн відео-конференцій, створення віртуального музею і використання програм інтерактивного піару для формування суспільної думки про діяльність профспілки з метою обстоювання інтересів найманих працівників перед роботодавцем. На практичному прикладі інформаційної діяльності Нафтогазбуд-

профспілки Росії Сергій Драндров продемонстрував переваги даного підходу і можливості подібної інформаційної стратегії в діяльності профспілок Азербайджану.

Після закінчення семінару голови первинних профспілкових організацій одногосно підтримали рішення про використання передових технологій для інформування суспільства про діяльність профспілки і створення інформаційного прецеденту.

Також профспілкові лідери підтримали ідею створення Міжнародного профспілкового телебачення, що широко обговорювалося в травні 2011 року в Туреччині на Міжнародному навчальному семінарі профспілкових працівників і активів підприємств нафтогазового комплексу країн СНД.

США

У GENERAL ELECTRIC – НОВА УГОДА

Американські робітники корпорації General Electric (GE), члени двох організацій ICEM – Об'єднаної профспілки працівників радіо- й електротехнічної промисловості та машинобудування США (UE) і Міжнародної профспілки працівників із виробництва електроніки/комунікацій (IUE/CWA), ухвалили колективну угоду шляхом голосування на місцях майже в 40 профспілкових філіях.

Догомовленості про укладення нової колективної угоди було досягнуто до моменту закінчення терміну дії попередньої угоди – 19 червня. «Це були важкі переговори в складних економічних умовах, – заявив голова Ради аерокосмічної конференції профспілки IUE-CWA GE Боб Сантамур. – Спільча-

ни голосували відразу за весь пакет угоди, вважаючи його прийнятним».

У перший рік чинності угоди передбачено виплату бонусів за червень у розмірі 5 тис. дол. із наступним відсотковим підвищенням зарплати. У червні 2012 року робітників очікує підвищення на 2,25%, а в 2013–2014 рр. набуде чинності рішення про підвищення за-

робітної плати на 2,5 і 3% відповідно. У перший рік витрати GE на виплату бонусів становитимуть 76 млн доларів.

За угодою члени профспілки одержать невеликі пільги щодо пенсійних виплат за більш досконалою, порівняно з минулою угодою, формулою розрахунку величини прожиткового мінімуму. Ці пільги передбачають

12% збільшення пенсій для захисту від інфляції.

Профспілки також добились виділення додаткового дня на лікування та збільшення кількості днів відпустки. Крім того, нинішня угода є основою для колективних договорів інших восьми профспілок, що представляють інтереси працівників (GE).

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ОЗДОРОВНИЦЬ: ЦЯ ПІСНЯ ВЖЕ НЕ НОВА

Із року в рік усе частіше профспілкова власність стає предметом зазіхань. Постійно з'являються охочі привласнити хоч частину з того, що має ФПУ. Звичайно, нікого не цікавить якесь далеке, непримітне майно, навпаки, вабить земля Криму, де розташовані чимало санаторіїв та інших об'єктів біля моря, лісу... Словом, те, на чому можна заробити.

Йдеться про варіанти постійного захоплення майна державою та рейдерами, спроби завадити нормальному сезонному функціонуванню успішних санаторіїв шляхом постійних перевірок, як це відбувалося минулого літа. Нинішній же сезон «гарячий» на різноманітні безпідставні закиди і звинувачення ФПУ в тому, що вона нібито хоче позбутися частини майна. А керівники низки санаторіїв вже протягом тривалого періоду як на роботу ходять до прокуратури для надання свідчень. Із тих чи інших причин деяка профспілкова власність свого часу вже перейшла до комунальної та державної, тож ми вирішили дізнатися, як нині її використовують і чи доступна вона для пересічних громадян нашої країни.

НЕ З ВЛАСНОЇ ВОЛИ

Багаторічна практика роботи в реальних ринкових умовах підприємств і господарських товариств, заснованих за участю ФПУ, вимагала від керівництва серйозних рішень. Зокрема, необхідно було списувати повністю зношені об'єкти, реорганізувати, здійснювати злиття і об'єднувати підприємства, ліквідовувати їх попередників, реалізовувати структурні підрозділи і підприємства через їхню

збитковість, банкрутство тощо. Крім того, в зв'язку з тотальним роздержавленням в Україні під тиском трудових колективів деякі підприємства було переєстровано в оренді з фактичною втратою профспілкової підпорядкованості. Санаторно-курортні заклади не залишилися осторонь цих процесів.

У цілому протягом 1996–2004 років відповідно до звернень органів влади за рішенням Президії ФПУ та органів управління господарських товариств, заснованих за участю ФПУ, було передано до державної та комунальної власності низку об'єктів лікувально-оздоровчого, туристичного, соціально-культурного, житлового та будівельного призначення, витрати на яких значно перевищували доходи від їх діяльності, тобто вони були збитковими. Останніми роками таких змін власності практично не відбувалося.

Так, із тих чи інших об'єктивних причин влас-

Близько 300 млн грн щорічно отримують бюджетні різні рівні і соціальні фонди від діяльності профспілкових підприємств.

Колишній санаторій «Альбатрос», що в Алушті, виглядає нині шикарно. Але «простим смертним» сюди – зась!

ДЛЯ ПОРІВНЯННЯ

За останні понад 15 років із складу ФПУ в державну і комунальну власність із різних причин добровільно та безкоштовно передано об'єктів вартістю понад 800 млн гривень. За цей же період було реалізовано близько 10% об'єктів профспілкової власності, при цьому виручені кошти вкладено в матеріальну базу підприємств ФПУ. Водночас Міністерство оборони України реалізувало більше 50% своїх оздоровчих закладів, Міністерство охорони здоров'я – близько 60% санаторно-курортних установ. Загалом же в Україні реалізовано майже 80% об'єктів державної власності.

ника змінили близько 10 санаторіїв та інших лікувально-оздоровчих закладів, що належали ФПУ. Серед них: «Київ», «Гірняк», ім. Куйбишева (Ялта); «Октябрь», ім. Р. Люксембург, ім. Леніна (Свпаторія); «Альбатрос» (Алушта); «Перлина» (Одеса); «Гірська Тиса» (Закарпаття) та ін. Та, на превеликий жаль, майже всі передані в державну та комунальну власність об'єкти не використовуються за прямим призначенням.

«4 ЗІРКИ» – ГАРНО ТА НЕДОСЯЖНО

Тільки-но профспілковий санаторій стає комунальною власністю, як на його місці миттю з'являються недоступні для загалу котеджі, приватні готелі «з видом на море», дорогі ресторани тощо. А крім того, внаслідок будівництва багатоповерхівок знищується унікальний ландшафт

і природний потенціал кримського узбережжя.

Готель «Кримська Рив'єра» розташований на березі Чорного моря, від якого його відокремлює лише власний пляж та мальовничий парк, де споруджений відкритий басейн із підігрівом. Готель має 63 номери, обладнані відповідно до міжнародних стандартів щодо готелів класу «4 зірки». До послуг гостей ресторани, бари, салон краси, бізнес-центр, а також бутіки, банківське відділення, дитячий майданчик та інші зручності. І все б нічого, та ще до 2001 року на цьому ж місці був санаторій «Альбатрос». Його було передано в комунальну власність Алуштинському міськвиконкомом, який у свою чергу передав його в оренду строком на 20 років комерційній структурі. З першого погляду нічого поганого не сталося – був санаторій, тепер – готель. Проте раніше це було доступне місце відпочинку, нині ж ціни за такий шик коливаються

від 90 до 759 євро на добу. Мабуть, зайве нагадувати про розмір середньої заробітної плати та фінансові можливості пересічного українця.

САНАТОРІЙ – НЕ СИНОНІМ ОФІСА ЧИ КОТЕДЖУ

До комунальної власності ще в 1997 році передано санаторій ім. Р. Люксембург, що в Свпаторії. Оздоровницю, яка була призначена для лікування та оздоровлення дітей із батьками, також надали в оренду. Нині вона не функціонує, корпуси, придатні до проживання, знесені, решта – руйнуються. А на третині території колишнього санаторію побудовано ресторани!

Невтішна ситуація, після передавання до комунальної власності, склалася і з одеським санаторієм «Перлина». Одну його частину було передано дитячому туберкульозному санаторію, іншу – міській клінічній лікарні. На решті території збудовано нові котеджі. За цьогорічними розцінками, розміщеними в мережі Інтернет, проживання в новобудовах коливається в межах 450–650 грн на добу! Звичайно, така вартість відпочинку реальніша за проживання в «Кримській Рив'єрі», однак...

А от у Ялті санаторій «Гірняк», який із 2000 року перебуває в комунальній власності, не працює взагалі. Лише лікувальний корпус знайшли, як використати: тепер тут розміщене міське управління статистики! Інший туше-

“
ФПУ є однією з небагатьох громадських організацій, підприємства якої на державному рівні виконують важливі соціальні функції, забезпечуючи відновлення здоров'я і працездатності мільйонів трудящих та членів їхніх сімей.

ній колишній санаторій «Київ» вподобала міська прокуратура, яка також зручно розмістилася в одному з корпусів нині функціонуючого міського санаторію.

Не краща ситуація й на території іншого ялтинського санаторію – ім. Куйбишева, який із 1996 року перебуває в комунальній власності міста. Два корпуси цього закладу передано в оренду комерційним структурам, а в парковій зоні санаторію збудовано багатоповерхові житлові будинки.

Що ж, напевно не варто продовжувати, адже й так уже зрозуміло, що тільки-но санаторій передається в комунальну власність, доступ до нього зникає... принаймні, для простих трудящих українців. Жаливо, що лікувально-оздоровчі заклади використовуються не на благо народу, а для збільшення статків окремих осіб.

Найбільше рабство – не маючи свободи, вважати себе вільним.
Й. В. Гете

Зв'язок духовного і матеріального такий же тонкий, як слонячі ноги, зображені на картині

МАНІПУЛЮВАННЯ СВІДОМІСТЮ

ГЕНІЙ – ПАРАД

ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

Маніпулювання масовою свідомістю – вродбана практика будь-якої влади і будь-якої технології, включно з політичними. Люди, якими маніпулюють, тут-таки втрачають свободу вибору й здатність до власного, відстороненого мислення. «Тільки не треба мене кодувати цими вашими заклинаннями!» – каже відомий літературний персонаж своєму співрозмовникові, котрий настирливо прагне навіть певну думку. А ми з вами здебільшого так не кажемо. І навіть не думаємо. Дивомся ТБ, слухаємо радіо, читаємо статті в Інтернеті, дослухаємося повідомлень «мережі» ОБС (одна бабка сказала) – і віримо, й зітхаємо, й переживаємо, і знесилюємось. Тобто діємо буквально так, як задували маніпулятори.

ТАК! АЛЕ – НІ!

А що дивного? Щодня нас із головою накриває агресивна хвиля негативу: пенсійна реформа та реформа ЖКГ, подорожчання пального й резонансні судові справи, масові звільнення й авіакатастрофи, урагани й повені, секондхендові продукти харчування й демонтаж

художньо-мистецького простору, тотальне падіння професіоналізму та проблеми в аграрному секторі, дитячий алкоголізм і порнографія, непідйомні ціни та підробні ліки... Зрештою – мусована атака на мозок із приводу близького кінця світу. А викиньте-но радіо, таке нібито рідне й звичне:

шалену частку ефіру продано під рекламу – ролик ставлять один за одним, тож твою кухню заповнюють справжнісінькі кодування та заклинання: «У вас болить голова... у вас болі в суглобах, ви не можете вільно рухатись... у вас діабет... у вас простатит... у вас геморої» і т. ін. Слухаючи подібне день у день, мимоволі починаєш

нездужати. Чому не сказати б: «ЯКЩО у вас болить голова...», «ЯКЩО маєте проблеми з суглобами...»? Йй-право, лишається тільки, як у пророчому романі Д. Оруелла, в кожній квартирі встановити камери спостереження. Сама собою напрошується думка, що нас зумисне «розхитують», як-от стоматолог хворий зуб, що нашу нервовою системою, свідомістю, здоров'ям, емоціями хтось уміло маніпулює, спрямовуючи в річище бидлолізації, отуплення, хворобливості, аби легко керувати дурнуватим натовпом. Хто й навіщо – це окреме питання.

ДО ПРОМИВАННЯ МІЗКІВ ГОТОВІ!

Коли ще 1973 року американці Д. Гріндер і Р. Бендлер, переконавшись у гіпнолітичному впливі відповідно організованих структури мовлення, жестів та міміки, відкрили код ефективного спілкування, вони, вчені-ідеалісти, й не підозрювали, що це негайно буде обернено на так зване НЛП, тобто нейролінгвістичне програму-

вання людей. І передусім його візьмуть на озброєння спецслужби розвинених країн. До сьогоднішнього дня люди землі підійшли вже непогано підготовленою біомасою. А чим ми гірші? У вражаючій статті «Шустер Dead. Метод знищення країни в прямому ефірі» М. Гананольського читаємо: «Українські депутати й міністри з'їжджаються в телестудію. Коли вони входять до залу, їм аплодують і вони кланяються у відповідь. А чи можна депутату чи міністру кланятися, мов артист? У студії починається головне – професійне, із смаком, знищення один одного на очах мільйонів. У залі сидять сто громадян України, що репрезентують точний соціальний зріз суспільства. Сотня обраних громадян, забувши, що мають право припинити це знущення із себе, з цікавістю спостерігають, як у прямому ефірі закопують їхнє майбутнє. Вони сидять з обличчями глядачів гумористичного шоу, і вони – співавтори цього абсурду, тому що аплодують усьому: і правим, і лівим, закликає «змести цю продажну владу» і закликає

її не чіпати. Вони тішаються від вдалих образ і від прохань ці образи припинити. Вони не роблять лише одного: не запитують, чому політику їм замінили на піар, чому це відбувається на їхні податки і коли цьому буде покладено край. Що тут коментувати? До речі, те ж саме можна сказати й про ефіри С. Кисельова, який прибув до нас «по воле рока», будучи звільненим із поста директора НТВ. Характеристика Кисельова – у відкритому листі до нього Леоніда Парфьоновна: «Мені навіть не цікаво, чи за наказом ти, йдучи, спалюєш село до останньої хати чи дієш самостійно. Ти добиваєшся, аби «маски-шоу» сталися в нас у Останкіно, ти всіма засобами це провокуєш. Ти тримаєш людей за гарматне м'ясо...» Що, до речі, підтверджують київські ефіри Кисельова, хоча б той, прикметний, із спровокованою ним бійкою.

«Я БРЕШУ – ОТЖЕ, КАЖУ ПРАВДУ»

Як відомо, існує три перевірених способи впливу на поведінку людини або соціальних груп – при-

МОЖЛИВІСТЬ? НЕБЕЗПЕКА?

Наприкінці червня американська неурядова організація Freedom House подала новий звіт за 2011 рік («Нації в дорозі»), в якому зазначено, що більшість пострадянських країн мають ознаки «вразливості щодо непередбачуваних криз на кшталт тих, що відбуваються на Близькому Сході та в Північній Африці. Близько 80% населення колишнього СРСР живе... в державах, які є потенційною небезпечкою для цих народів у найближчій перспективі».

Учений-енциклопедист, один з найбільш досвідчених кризових явищ в історії світової культури та цивілізації, фахівець із системного аналізу трансформації соціального устрою в період кризи Сергій Кара-Мурза любить повторювати як своє наукове кредо східну мудрість: китайський ієрогліф, що означає «криза», водночас має ще два тлумачення – «небезпека» і «можливість». Політолог вважає, що нині в світі практикуються два способи управління людьми: батіг (примус, насилля) і духовний наркотик (маніпулювання свідомістю). Маніпуляція нібито не є болісною, проте вона набагато жорстокіша, бо, обмежуючи розум людини і свободу волевиявлення, підриває самі засади цивілізації.

Нашою нервовою системою, свідомістю, емоціями постійно хтось намагається маніпулювати

ні Дали

ДОКСІВ ДРУГ...

мус, співробітництво, маніпулювання. Нині саме останній набув надмірного поширення, людини кинуті щоклик, і з оцим треба щось робити. Згадаймо пушкінське: «Геній – парадоксів друг!» Хочеш бути особистістю, наблизитися до геніальності – вчися мислити парадоксально. Адже що таке парадокс? Це непередбачуване, не прогнозоване, несподіване, оригінальне мислення, висловлювання, рішення. Парадокс дивовижним чином виявляє суперечливість, здавалося б, беззаперечної логічної побудови. Він пропонує новий підхід, як правило, більш правдивий, бо примудряється «заирнути в корінь». Такою інтелектуальною гімнастикою бавилися ще античні філософи, які винайшли передусім «парадокс брехуна». Приміром: істину чи брехню обстоює людина, заявляючи: «Я брешу»? З одного боку, вона таки брехлива і чесно каже про це. З іншого боку, якщо справді бреше і прямо про це заявляє, – отже, стверджує істину.

Цей приклад – лише ілюстрація тієї думки, що не варто вірити всьому сказаному, не варто ста-

вати людиною натовпу. Набагато продуктивніше включити мозок, аналізувати, складати власну думку. Звісно, для цього необхідні ерудиція, добре знання даної теми, внутрішня розкутість, зневага до «стадного почуття».

НЕДРЕМНИЙ «БРАТ»?

Візьмімо сто разів згадану тему: ОСББ vs ЖЕК. Автор відповідного сайту Олег Кий не втомлюється розписувати принади ОСББ, їхні переваги та блискучі перспективи, коли й старенька незможна бабуся житиме в своїй квартирі в розкішно відремонтованому будинку, бо за неї частково платитимуть багаті мешканці-сусіди. А Ігор Беркут, колишній розвідник і автор «геополітичних» книг «Брат» та «Брат-2» – про вплив російського та американського чинників на долі світу й України, має своє бачення: «Народ, можливо, й міг би управляти власним будинком, але для цього необхідна обоюдна відповідальність. Інакше управління перетворюється на профа-

націю». Ось така «деталь». (Свого часу І. Беркут закінчив Московське вище загальноосвітнє командне училище, дістав фінансову освіту в США; нині він – голова Центральної ради політичної партії «Велика Україна»). Хіба О. Кий та інші апологети ОСББ не розуміють, що такий проект працюватиме лише у високоорганізованому, цивілізованому суспільстві, де люди поважають закони та мають почуття відповідальності? Де «ліві» гроші не прилипають до рук, де слово не розходиться з ділом, де багаті справді готові ділитися з бідними? Натомість нами маніпулюють, розхвалюючи «товар», як на базарі.

Або взяти ЖКГ. Нам навівають, що тарифи необхідно підвищити до «економічно обґрунтованих» показників. Пояснення діє мало не гіпнотично, хоча люди в масі своїй дуже слабо уявляють, що воно таке – «економічно обґрунтований показник». А ось експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гавриленко просто розмірковує: «Досі ніхто не може відповісти на просте запитання: а з чого складаються тарифи? За весь час незалежності

України я жодного разу не зустрів інформації про те, що проведено аудит діяльності компаній – постачальників послуг, перевірено реальну прибутковість цих компаній та визначено собівартість послуг».

«ДЖЕНТЛЬ-МЕНСЬКИЙ НАБІР» МАНІПУЛЯТИВНИХ ПРИЙОМІВ

В епоху тотального маніпулювання свідомістю використовується, як пише С. Кара-Мурза, ціла індустрія прийомів та способів: «пташина» мова з малозрозумілими термінами, тиск на почуття, сенсаційність і терміновість повідомлення (де, тверезо оцінюючи, ні сенсаційності, ані терміновості немає), нескінченне повторювання, видавання частини проблеми за цілу проблему, ігнорування причин і наслідків, тобто вилучення проблеми з контексту, категоричність висловлювань, накладання коментарів на інформацію, тиск авторитету,

активізація стереотипів мислення, «нестиківка» у висловлюваннях, тобто нелогічність, тощо.

Нарешті, кому все це потрібно? Пам'ятаєте, про що книга І. Беркута? Можу додати ще дещо: подивіться фільми «Дух часу» й «Американське шоу-2008», якщо вдасться. Деякі відповіді дістанете. Але й тут за, здавалося б, беззаперечної логіки викладу, треба добре подумати, перш ніж погодитися. Коротше кажучи, на нас полюють, а ми мусимо опиратися інтервенції у власну свідомість. І щоб встояти, не треба бути легковірним, краще – парадоксальним. Не приймати, як радить С. Кара-Мурза, мовлення маніпулятора, його термінологію, його поняття про «нормальну економіку» і «подолання кризи». Просто подумаймо про наше життєвештування у його відчутній, сказати б, натурній формі: що люди їдять, на що хворіють і як лікуються, чого побоюються, у що вдаряються. І тоді все стане на свої місця. Лише власний, грамотний, заговорений, парадоксальний погляд на речі допоможе уникнути промивання мізків.

“

Ми – раби слів. То й не треба, аби словами це й командував маніпулятор, котрий бере нас за горло. Головна порада – думати. І думати посилено, важко, як землекоп копає важку глину.

*Сергій Кара-Мурза,
вчений-енциклопедист,
політолог*

СОЦІАЛОГ

ПІДПИСАНО ТРИСТОРОННЮ УГОДУ

Підписано угоду між виконавчим комітетом Харківської міської ради, Спільним представницьким органом сторони роботодавців і Об'єднанням профспілок Харківської області на 2011–2012 роки. Документ підписали Харківський міський голова Геннадій Кернес, голова Об'єднання профспілок області Сергій Тесленко, голови Харківської обласної організації роботодавців «Граніт» Анатолій Гіришфельд і Харківської обласної організації роботодавців Леонід Рубаненко.

Угоду укладено для забезпечення створення кращих умов для збереження, відтворення й розвитку трудового й людського потенціалу Харкова. Вона спрямована на вдосконалення економічних, виробничих, соціально-трудова відносин, соціально-економічної політики на договірній основі й партнерських засадах, подальший розвиток соціального діалогу, проведення заходів щодо запобігання соціальному напруженню у місті.

У документі враховано норми й положення Генеральної та регіональної угод як мінімальні, а також тут містяться положення, що перевищують ці норми з урахуванням особливостей регіону, необхідності міжгалузєвої координації основних соціальних гарантій.

Як зазначив під час урочистої церемонії підписання угоди голова Об'єднання профспілок області Сергій Тесленко, профспілки переконалися в тому, що всі сторони готові до конструктивного діалогу і здатні знаходити компромісні рішення. Профспілки області впровадять, що реалізація цієї угоди дасть змогу ефективніше вирішувати питання соціально-економічного захисту харків'ян, розвитку міста, удосконалення соціально-трудова відносин, забезпечення продуктивної зайнятості, справедливої оплати й охорони праці, а також реалізації трудових, соціально-економічних прав і гарантій не тільки працюючих, а й усього населення міста.

ІНФ.
ОП ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛ.

ЗМІНИ

УСУВАЄМО РОЗБІЖНОСТІ

На звернення Донецької обласної ради профспілок щодо проблем, які виникають під час реалізації пункту 2.2 Генеральної угоди, стосовно розміру заробітної плати некваліфікованого працівника небуджетної сфери за повністю виконану норму часу в нормальних умовах праці, Спільний представницький орган профспілок звернувся до Державного комітету статистики України з пропозицією відобразити договірні

гарантії з оплати праці в Інструкції зі статистики заробітної плати. Держкомстат, розглянувши пропозицію, вважає її досить слушною в частині регулювання договірних гарантій для працівників в оплаті праці та врахує її під час чергового перегляду Інструкції.

ВІДДІЛ ОПЛАТИ ПРАЦІ
СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО
ДЕПАРТАМЕНТУ ФПУ

СПІВПРАЦЯ

14 липня 2011 року за сприяння Міністерства закордонних справ і Центру інформації та документації НАТО в Україні у приміщенні Дипломатичної академії України при МЗС відбувся круглий стіл на тему «20 років партнерства Україна – НАТО». Захід організовано у рамках святкування 20-річчя співробітництва України й Організації Північноатлантичного договору, а також Дня євроатлантичного партнерства, що відзначається в Україні вперше.

УКРАЇНА – НАТО: 20 РОКІВ ПАРТНЕРСТВА

Круглий стіл розпочався з відеозвернень помічника Генерального секретаря НАТО з питань політичних відносин та політики безпеки посла Дірка Бренгельманна та Посла України в Бельгії, глави Місії України при НАТО Ігоря Долгова, після чого виступили керівник офісу зв'язку НАТО в Україні Марчін Кожієл, президент Атлантичної Ради України Вадим Гречанінов, керівник відділу роботи з країнами-партнерами управління громадської дипломатії

штаб-квартири НАТО Мішель Дюре та ін. У ході розмови учасники круглого столу обговорили досягнення за роки партнерства та обмінялися думками щодо майбутнього розвитку відносин. Нині в Україні реалізується низка спільних програм, серед яких «Наука заради миру та безпеки», в рамках якої передбачається освоєння гранту НАТО для Української науково-освітньої телекомунікаційної мережі «УРАН», реалізація проекту «Моніторинг та передбачення ризиків паводків річ-

ки Прип'яті» та проекту з розроблення і створення унікального генератора рентгенівського випромінювання; Програма Трастового фонду НАТО/ПЗМ з утилізації надлишкових запасів боеприпасів, легких озброєнь і стрілецької зброї та переносних зенітно-ракетних комплексів в Україні; Програма НАТО щодо соціальної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас, у т. ч. унаслідок реформування Збройних сил України.

Триває взаємодія з Євроатлантичним коорди-

наційним центром щодо реагування на катастрофи. У 2010 році за сприяння цього центру Україна отримала допомогу від Словаччини для ліквідації наслідків повені у Чернівецькій області, надавши, зі свого боку, допомогу для ліквідації наслідків цього стихійного лиха Польщі, Таджикистану, Угорщині та Молдові.

На запрошення організаторів круглого столу в його роботі взяли участь представники ФПУ.

ДЕПАРТАМЕНТ МІЖНА-
РОДНОЇ РОБОТИ ФПУ

ПІДСУМКИ

ПІЛОТНІ ІНІЦІАТИВИ В УКРАЇНІ ТА МОЛДОВІ

14 липня у Києві відбулася заключна конференція за підсумками спільного італійсько-українського проекту ISCOS-Cisl «Безпечні мости для працівників-мігрантів». У ній взяли участь представники італійських партнерських профспілкових організацій, експерти з міграційної політики й практики, національ-

ний координатор МОП в Україні, представники державних органів влади Італії та України, учасники проекту від Федерації профспілок України та Конфедерації вільних профспілок України – оператори інфоцентрів, які були створені й працювали у десяти регіонах України. Учасники конференції підбили підсумки дво-

річної роботи центрів, обговорили майбутні кроки у цьому напрямі в обох країнах, проаналізували стан ринку праці та трудової міграції в Україні в аспекті італійського та європейського ринків праці. Було зазначено також, що в сучасному глобальному світі профспілком не можуть обмежуватися лише національним

баченням міграційних проблем. Слід докласти максимум зусиль щодо співпраці з профспілками різних країн, дотримуватися правових норм у розв'язанні проблем легальної міграції і забезпечення гідної праці людини.

СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ФПУ

ЕПІДСПАЛАХ

ОТРУЄНІ КАНІКУЛИ

Ще не вишухли пристрасті довкола дитячого табору відпочинку «Альбатрос» у м. Севастополі. Фахівці не можуть дійти згоди у висновках, що ж насправді стало причиною такого масового харчового отруєння відпочивальників. Одні стверджують, що збудник кишкової інфекції був у м'ясних продуктах, інші вбачають причини кишкових розладів у морозиві, яким пригостили дітей і вожатих.

Так чи інакше, результат невтішний: 78 дітей і 6 дорослих були терміново госпіталізовані до інфекційних відділень. Тих, кому не дісталося морозива, спільно забрали батьки. Навряд чи захочуть вони відпускати дітей до «Альбатросу» наступного року. Імідж цього закладу серйозно постраждав. Як, власне, й імідж держави, бо лихо спіткало і маленьких громадян іншої країни – Російської Федерації. Мабуть, через це, а не лише через велику кількість госпіталізованих, інцидент з'ясували на державному рівні. І висновок зробили відповідний: головного санітарного лікаря м. Севастополя звільнили з посади. Однак не Севастополем єдиним відзначилися ті, хто мав подібні про здоров'я і безпеку школярів. Запорізький табір «Салют», спортивно-оздоровчий табір ФТ «Колос» у Чернігівській області. Цей перелік можуть поповнити інші оздоровчі центри України. Генеральна прокуратура забила тривогу: у кожній другій оздоровчій установі для дитячого літнього відпочинку виявлено істотні порушення санітарних і епідеміологічних норм. А це – пряма загроза харчових отруєнь та інфекційних хвороб, бо належного контролю за якістю харчування, термінами зберігання продуктів немає. Не дотримуються санітар-

но-гігієнічних норм приготування їжі. Як наслідок – тільки за чотирнадцять днів липня отруєними виявилися канікули для півтори сотні дітей. І батьків аж ніяк не вдовольняють звільнення посадовців уже після отруєння дітей через грубі порушення санітарно-епідеміологічних вимог. Їх непокоїть, що харчові отруєння й кишкові інфекції набули масового поширення, а санітарні норми в оздоровчих таборах перетворилися на антисанітарні. Серед грубих порушень – типові для половини оздоровчих дитячих установ: на харчоблоках часто працюють випадкові люди, які не мають спеціальної підготовки і відповідних санітарних книжок. Більшість оздоровчих таборів обладнана застарілими холодильними установками, а посудомийної техніки взагалі бракує. До того ж не у всіх таборах відпочинку налагоджене безпечніше водопостачання. У багатьох оздоровчих комплексах, особливо тих, що розташовані у сільській місцевості, для приготування їжі використовують воду з криниць. Якись такої води, як стверджують результати перевірок, досить сумнівно. Генпрокуратура звернулася до Державної санітарно-епідеміологічної служби України з вимогою контролювати якість води так само, як і продуктів харчування. А щодо термінів зберігання продуктів має бути особливою увага не лише з боку органів контролю, а насамперед керівництва оздоровчих дитячих таборів. Бо інакше просто неможливо буде зупинити хвилю харчових отруєнь та інфекційних захворювань. І не факт, що всі ці випадки закінчуються так благополучно, як у Севастополі...

150
отруєних дітей – така кількість тих, чий канікули закінчилися на лікарняному ліжку.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«АКЦІЯ ЗАЛЯКУВАННЯ» ВІД ДАІ

У минулому номері «ПВ» уже розповідалося про скасування обов'язкового техогляду ДАІ для приватних автівок. Але водії рано зраділи: Державтоінспекція закуповує мобільні станції техогляду, аби перевіряти технічний стан машин на дорозі. Попри те, що це суперечить кільком українським законам, включаючи ПДР.

Отже, щойно водії відзначили міні-перемогу над «корумпованою» ДАІ, інспекція завдала удару у відповідь: закупила кілька десятків мікроавтобусів зі спеціальним оснащенням для перевірки технічного стану автомобілів просто на вулиці. Як виявилось, це задоволення не з дешевих – на оснащення за останнім словом техніки мікроавтобуси МВС витратило 13,54 мільйонів гривень, щоб уже восени розпочати «відлов» тих автівок, які інспекторам ДАІ здадуться несправними.

Якщо вірити тендерній документації, коштовна диво-станція для перевірки техстану має все необхідне, щоб довести будь-якому водію, що його машина не відповідає стандартам. У кожному такому мікроавтобусі буде прилад для перевірки гальм, світла, вимірвач викиду отруйних газів для двигунів, причому як бензинових, так і дизельних. Крім того, мікроавтобус буде оснащено приладом для вимірювання ступеня вимовності скла автомобіля. А також спеціальною технікою, що перевіряє люфти в кермі.

У ДАІ відкидають усі звинувачення в суб'єктивності: мовляв, зупиняти авто будуть «на око», а от перевіряти їхній технічний стан буде техніка. А це виключає суб'єктивний фактор.

У МВС посилюються на статтю 11 Закону України «Про міліцію», згідно з якою працівник міліції має право зупиняти автомобіль у разі наявності ознак, що свідчать про його технічну несправність. Логіка ДАІ проста: скасування обов'язкового техогляду не означає, що відтепер дорогами України мають їздити напіврозвалені руїни. Тобто, водії тих автомобілів, у яких є незначні несправності, платитимуть штраф, натомість автівок, що створюють небезпеку для інших учасників дорожнього руху, забиратимуть на штрафмайданчики.

За словами представників ДАІ, мобільні станції перевірки мають ще одну додаткову функцію: з їхньою допомогою можна перевіряти приватні СТО, які мають ліцензію на проведення техогляду для комерційних автомобілів. Припустимо, зупинив інспектор таксі із затонованими «в нуль» вікнами, але зі свіжим талоном ТО. Отже, стан-

ція, яка видала такий талон, може бути скасована ліцензії.

Теоретично все це виглядає дуже добре, але на практиці застосувати пересувні станції техогляду буде доволі складно, вважають юристи. Адже ініціатива ДАІ щодо проведення вуличного техогляду суперечить кільком статтям українських законів і, власне, останній редакції Правил дорожнього руху.

Та й взагалі, будь-які намагання Державтоінспекції проводити перевірки технічного стану машин у період між обов'язковим ТО успіху не мали. У 2008 році МВС видало наказ № 534, що регламентував таку процедуру. Але вже в 2009-му його було скасовано як незаконний. Тим більше, що навіть за дії наказу автомобілісти в судах вигравали позови проти ДАІ, яка виписувала штрафи за результатами «промійного» техогляду. Річ у тім, що стаття 35 ЗУ «Про дорожній рух» передбачає лише державний технічний огляд. Про «вуличний» там не сказано жодного слова.

Ще ж стосується і нового ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України відносно

усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень», який набуває чинності в середині серпня. Там чітко прописано, що легкові автомобілі взагалі не підлягають обов'язковому технічному огляду. Тобто, ДАІ може перевіряти стан автівок тільки в тому разі, якщо водій цього забажає. Отже, будь-які вимоги предстваника Державтоінспекції, що не прописані в законодавстві, можна не виконувати. А якщо інспектор таки наполягатиме на проведенні технічного огляду в пересувній «лабораторії», то його можна притягти до відповідальності за перевищення влади та службових повноважень за ст. 365 Кримінального кодексу. Правники рекомендують водіям у разі вимоги інспектора ДАІ проїти перевірку технічного стану автомобіля вимагати складення протоколу. На думку фахівців, юридично підкованих автовласників будуть просто відпускати.

Таким чином, можна припустити, що ДАІ вдається просто до акції залякування автовласників, фактично вимагаючи від них виконання незаконних вимог.

І все б нічого, але ця акція залякування обійдеться платникам податків у доволі кругленьку суму – понад 13 мільйонів гривень бюджетних коштів. Чи виправдане подібне розтринькування бюджету, вже час з'ясувати відомству пана Ішонки...

ЗА РОЗБИТЕ СКЛО – ПРОТОКОЛ

Співробітник ДАІ має право виявити дефекти автомобіля за зовнішніми ознаками. Їх не так багато: якщо в машині не працює ліва фара в режимі ближнього світла, лобове скло вкрите тріщинами, немає дзеркала заднього виду, з вихлопної труби йде чорний дим або відсутні деякі кузовні деталі. У таких випадках інспектор зобов'язаний зупинити автомобіль та скласти протокол.

ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ: УМОВЛЯННЯ ЧИ РІЗКИ?

Кожного майбутнього педагога вчать, що до дітей треба ставитися терпляче і з любов'ю. Але як бути, якщо наука не йде до голів розбишак, їхня поведінка некерована, а всі «гуманні» методи виховання вичерпано?

УРОКИ ШЕКСПІРА

Бити чи не бити? Цим запитанням міг би перейнятися і відомий англійський драматург, якби жив у наші часи. Адже саме у Великій Британії нині всерйоз розглядають можливість повернення до фізичного покарання школярів. Схоже, що відмовитися від ліберального підходу до виховання дітей готові й інші країни Старого Світу.

Річ у тім, що в Туманному Альбіоні м'якість у методах навчання дітей дішла до певного абсурду. Партія лейбористів, яка панувала в країні понад 13 років, зробила все, аби діти для вчителів стали в буквальному сенсі недоторканими. Тобто педагог не лише не міг дати шибайголові потиличника, а й просто доторкнувшись до нього, щоб, приміром, пожаліти чи втішити. Адже у Великобританії, з її розвиненою ювенальною юстицією, дуже піклуються про права та безпеку дітей. Подеколи нехтуючи правами дорослих. Тому судові позови проти вчителя, що, як комусь здалося, довше затримав руку дитини у своїй, в Англії не рідкість. При цьому в країні постійно трапляються випадки саме дитячого насильства над педагогами. Причому не обмежуються майже безневинними кнопками на стільці: були випадки, коли вчителів били стільцями та кололи гострими олівцями. Не дивно, що іноді навчальний процес закінчувався для останніх госпіталізацією із важкими травмами.

Після приходу до влади консерваторів Британія, схоже, почала повертатися до старих, суворих традицій виховання дітей. Місцеве мінорити задекларувало, що вже з нового навчального року англійських дітях можна буде не лише ляскати по

м'якому місцю, а й навіть «завдавати травм». Такі повноваження британським учителям надаватимуться в тому випадку, якщо їм доведеться зупинити бійку.

Цікаво, що можливість ударити учня-розбишаку в англійських учителів буде не лише під час уроків, а й після них або на канікулах.

В УКРАЇНІ ДІТЕЙ НЕ Б'ЮТЬ

До речі, адепти такого методу покарання знайшли підтвердження своєї правоти навіть у Біблії. Мовляв, там є рядки: «Хто жаліє різки своєї, той ненавидить сина, а хто любить, той із дитинства його карає».

В Україні дітей у школах теж ніхто не лупцює. Принаймні, з виховною метою. Вважається, що прийнята за основу в усьому світі цивілізованому світі ліберальна, гуманна модель виховання є найкращою. Але фахівці стверджують, що рано чи пізно світ повернеться до консерватизму й у питаннях виховання дітей. Адже нове покоління молоді, що набагато більш розвинене й інформоване порівняно зі своїми батьками та дідами, саме визначає лінію поведінки. Добре, якщо дитину добре виховували вдома, вона зростала в атмосфері любові й перейняла модель пове-

275 млн дітей з усього світу щорічно

знають тілесного насильства з боку дорослих – батьків, родичів, учителів, незнайомих людей.

З ІСТОРИЇ

Тілесні покарання школярів до середини ХХ століття були поширені майже в усьому світі. Різками карали і в Древній Русі, Стародавньому Єгипті, Римі, Греції (особливо в Спарті). Добре відомі подібні покарання часів царської Росії. А за радянської влади фізичні покарання було скасовано як «імперський пережиток», що суперечить комуністичній ідеології. Нині в більшості країн світу фізичні покарання дітей заборонені. Вони лишилися лише в Африці, Південно-Східній Азії, на Близькому Сході та в деяких американських штатах.

дінки та стиль життя від нормального домашнього оточення. А якщо ні?

Крім того, шкільні викладачі скаржаться, що в Україні система освіти дещо спотворена. Адже дітей відправляють до школи не стільки за знаннями, скільки для того, щоб вони не вешталися вулицями. Відповідно, батьки розраховують, що школа навчить їхніх дітей усього необхідного, і складають із себе будь-яку відповідальність за їхнє виховання. І потім обурюються, якщо в учителя здають нерви і він дозволяє собі дати ляпаса їхньому сину чи дочці.

БИТИ – ЦЕ НЕПЕДАГОГІЧНО

Цікаво, що більшість політиків виступають категорично проти побиття дітей у школах. Мовляв, це негуманно, і взагалі, цей спосіб не придатний для гармонійного виховання. Приміром, екс-міністр із питань сім'ї, молоді та

Щоправда, фахівці, що виступають проти фізичного покарання дітях, не можуть поради, як же вчителю захиститися, якщо він сам став жертвою насильства з боку учнів?

«Якщо дитина некерована, це недоліки виховання в сім'ї та школі. До речі, якщо учень застосує силу проти вчителя, це теж проблема педагога, а не дитини», – вважає Юрій Павленко.

Проти покарань виступають і психологи. Мовляв, якщо дитину постійно фізично карати, то в неї виробиться стереотип: провинна – побиття (і водночас спокуювання провини) – звільнення від провини. Тобто в дитини буде відсутній щире кається, вона вважатиме, що фізичне покарання – це певна індульгенція. При цьому її сумління мовчатиме.

БИТИ МОЖНА І ТРЕБА!

За фізичне покарання школярів несподівано виступили правозахисники та психологи.

Приміром, відомий правозахисник Едуард Багіров сумує за давніми традиціями виховання дітей. Мовляв, тоді вони були наче шовкові. Нині, на думку Багірова, молоді люди відбилися від рук і стали нігілістами. І потиличники час від часу їм не зашкодять. Хоча визнає, що ті, хто застосовує фізичне покарання, мають знати межі і діяти без фанатизму.

Бити дітей – неприпустимо і протизаконно. Тому що змусити в такий спосіб дитину вчитися не має морального права жоден учитель. Він може її тільки спрямувати, і лише тоді, коли школяр сам цього хоче. А от поведінкою дітей мають займатися батьки, міліція і соціальні служби. Крім того, існує найголовніший важіль впливу на дітей, що не хочуть вчитися. Такого школяра просто виганяють зі школи – з однієї, іншої, і це може створити йому великі проблеми в подальшому житті. Адже людина без освіти сьогодні неконкурентоспроможна на ринку праці.

Олена Михайлівна, вчителька киявської середньої школи

Щоправда, інші фахівці сумніваються: мовляв, сучасним дітям не можна дати по шиї без ризику наварватися на агресію у відповідь. При цьому, на думку психологів, в Україні фізичне побиття не може бути повноцінним виховним заходом.

«Я б назвав це слов'янським лимедіством. Фізичне насильство стало в нас настільки природним на побутовому рівні, що втратило свою головну виховну функцію. Адже якщо всі б'ють усіх, і діти це бачать, то такий метод покарання позбавлений будь-якого сенсу», – зазначив соціальний психолог Олег Покальчук.

Отже, однозначної відповіді на запитання «бити чи не бити» немає. Єдине, в чому однакові як батьки, так і вчителі, експерти й, власне, діти: допустити можливість побиття дитини можна лише як винятковий виховний засіб. Іншими словами, піднімати руку на дитину варто тільки тоді, коли всі інші засоби, зокрема вмовляння чи погрози, вичерпано.

РАЙСА ЧИРВА,
«ПВ»

БЕЗ ПОМИЛОК

ОФОРМЛЯЄМО ПРАВИЛЬНО

Агропромислового підприємства потрібно нотаріально засвідчити копії документів. Проте нотаріус відмовляється це робити, посилаючись на те, що в документах є виправлення та закреслення. Чи правомірна така відмова?

Петро СЕМЕНЕНКО,
м. Миронівка

Відповідно до п. 22 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 03.03.2004 № 20/5, нотаріуси не приймають для вчинення нотаріальних дій документи, що мають підписи чи інші незастережені виправлення, документи, текст яких неможливо прочитати внаслідок пошкодження, а також написані олівцем. Дописки, закреслені слова чи інші виправлення, які є

в документах, що подаються для вчинення нотаріальних дій, повинні бути застережені підписом посадової (уповноваженої) особи і печаткою установи, підприємства, організації або особи, яка видала документ. При цьому виправлення мають бути зроблені таким чином, щоб можна було прочитати помилково написане, а потім виправлене чи викреслене. У разі, якщо документи не відповідають зазначеним вимогам, відмова нотаріуса заархівувати копії є правомірною.

НЕЗАБОРОНЕНО

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ

Чи може нотаріус заархівувати сертифікат зовнішнього незалежного оцінювання?

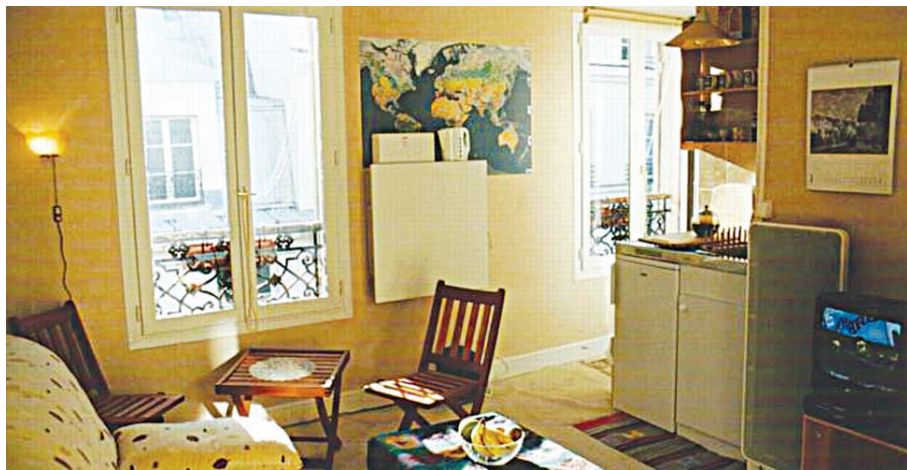
Олег НИЧИПОРЕНКО,
м. Бориспіль

Порядок засвідчення вірності копій документів урегульовано главою 11 Закону України «Про нотаріат» (далі – Закон) та розділом 27 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 3 березня 2004 року № 20/5 (далі – Інструкція). Ст. 75 Закону та п. 255 Інструкції встановлено, що нотаріуси засвідчують вірність копій (фотокопій) документів, виданих юридичними особами, за умови, що ці документи не суперечать законодавству, мають юридичне значення і засвідчення їх копій (фотокопій) не заборонене законом. Згідно з п. 27 Порядку оприлюднення результатів зов-

нішнього незалежного оцінювання, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 28 березня 2008 р. № 267 (далі – Порядок), достовірність сертифіката зовнішнього незалежного оцінювання гарантується елементами захисту його бланка та можливістю перевірки внесеної до нього інформації на сайті Українського центру оцінювання якості освіти. Додатком 1 до Порядку передбачено технічний опис сертифіката зовнішнього незалежного оцінювання, згідно з яким цей документ має бути скріплений підписом керівника та печаткою Українського центру оцінювання якості освіти. Можливість факсимільного відтворення підпису на такому сертифікаті зазначено в Порядку не передбачена. Таким чином, за умови надання належним чином оформленого сертифіката зовнішнього незалежного оцінювання нотаріус може засвідчити вірність його копії.

РЕЄСТРУЄМО МАЙНО

ВИ - ВЛАСНИК НЕРУХОМОСТІ

Сестра мені збирається подарувати квартиру. Які особливості посвідчення договору дарування нерухомого майна?

Ніна ІГНАТЕНКО,
м. Київ

До нерухомих речей (нерухоме майно, нерухомість) належать земельні ділянки, а також об'єкти, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни їх призначення. Відповідно до ст. 182 Цивільного кодексу України (ЦКУ) право власності й інші речові права на нерухомі речі, обмеження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації.

Важливим аспектом договору дарування, як, загалом, і будь-якого іншого договору, є форма його укладення. Договір дарування може укладатись в усній та письмовій формі і має нотаріально посвідчуватись.

Особливий порядок передбачений щодо дарування нерухомих речей. Так, відповідно до ч. 2 ст. 719 ЦКУ договір дарування нерухомої речі укладається в письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню. При посвідченні договору дарування нотаріус встановлює особу учасників цивільних відносин, які звернулися

за вчиненням нотаріальної дії, і перевіряє обсяг їх цивільної дієздатності. Зокрема нотаріус зобов'язаний ознайомитися з установчими документами, свідченням про державну реєстрацію і витягом з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців цієї юридичної особи і перевірити, чи відповідає нотаріальна дія, яка вчиняється, обсягу її цивільної правоздатності та дієздатності. Особливістю посвідчення договору дарування між юридичними особами є те, що нотаріус перевіряє, чи передбачено установчими документами право дарувальника здійснювати дарування.

Свої особливості має посвідчення договору дарування земельної ділянки. Відповідно до ст. 126 Земельного кодексу України право власності на земельну ділянку, набуту у власність із земель приватної власності без зміни її меж, цільового призначення, посвідчується, зокрема, договором дарування.

При набутті права власності на земельну ді-

лянку, зокрема на підставі договору дарування, державний акт на право власності долучається до документа, на підставі якого відбувся перехід права власності на земельну ділянку. На державному акті про право власності на земельну ділянку нотаріус, який посвідчує договір дарування, та орган, який здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обмежень, роблять відмітку про відчуження земельної ділянки із зазначенням документа, на підставі якого відбулося відчуження. Порядок здійснення відмітки про перехід права власності на земельну ділянку затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2009 року № 439.

Відчуження частини земельної ділянки з виділенням її в окрему земельну ділянку здійснюється після отримання її власником державного акта, що посвідчує право власності на сформовану нову земельну ділянку.

Водночас слід зазначити, що при укладенні договорів дарування нерухомоті, що є спільною власністю (майно подружжя, набуте під час шлюбу), необхідно дотримуватись спеціальних правил. Відповідно до ч. 2 ст. 369 ЦКУ розпорядження таким майном здійснюється лише за згодою всіх співвласників. Така згода щодо розпорядження спільним

майном має бути висловлена письмово і нотаріально посвідчена (ст. 65 Сімейного кодексу України).

Якщо у згоді на відчуження спільного майна вказано, кому персонально (прізвище, ім'я, по батькові) фізичної особи, найменування юридичної особи) дарувальник погоджується подарувати спільно набуте майно або інші умови укладення договору, нотаріус при посвідченні такого договору зобов'язаний перевірити дотримання умов, зазначених у такій згоді.

Розірвання шлюбу не припиняє права спільної сумісної власності на майно, набуте під час шлюбу. При цьому також слід врахувати положення Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 3 березня 2004 року № 20/5. Відповідно до п. 173 зазначеної інструкції укладення одним із подружжя зі сторонньою особою договору дарування щодо своєї частки в спільній сумісній власності можливе лише за умови її визначення та виділення в натурі або порядку користування нею згідно з вимогами ст. 67 Сімейного кодексу України.

Виникнення права власності на дарунок в обдаровуваної особи відбувається в момент прийняття нею дарунку.

ДО РЕЧІ

Договір дарування посвідчується за умови подання документів, що підтверджують право власності на майно, що відчужується. Крім того, при посвідченні договору дарування жилого будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна нотаріусом перевіряється відсутність заборони відчуження або арешту майна.

ПОТАЛАНИЛО!

**ЯК АЙВАЗОВСЬКИЙ
ЗБАГАТИВ
СТАРОГО ШВЕДА**

...Якось літній швед розбирав свої старі речі. Серед них знайшлося й полотно І. Айвазовського «Битва за Бомарзунд». Господар, звісно, був не мистецтвознавцем, а всього лише лісорубом, тож знахідку не оцінив, а попросив працівників невеликого аукційного дому «Метрополіс» продати все, що має хоч якусь цінність. Решту старенький зажадав передати Червоному Хресту. Картину було виставлено на продаж із стартовою ціною 10 тисяч шведських крон (приблизно 1,5 тис. доларів). Проте навколо неї виник такий

ажіотаж, що працівники «Метрополіс» мусли звернутися до експертів аукційного дому міста Упсала. Ті підтвердили авторство та справжність полотна, написаного Айвазовським 1858 року. Коли власнику картини повідомили, що її естимейт (попередню ціну) підвищать до 5–6 млн крон, літній чоловік був шокований і сказав, що його, мабуть, розігрують. Зовсім ні: картину врешті-решт було продано за 7,6 млн крон, або 1,2 млн доларів! Повідомлялося, що швед був російським мариніста придбав колекціонер із Росії.

НАРОДНІ МАЙСТРИ

**«ГЛИНА
МАЄ ДУШУ...»**

Так кажуть в Опішному на Полтавщині, куди щороку з'їжджаються гончарі з усієї України на своєрідні фестивалі. Цьогоріч тиждень Національного гончарного здвиження «Здвіг-2011» зібрав наприкінці червня – на початку липня українців, що понад усе цінують самотунність та неповторність народного мистецтва. Фестиваль-ярмарок «Гончарний всесвіт» запропонував усім бажаючим незрівняний вибори на будь-який смак. Відбувся й Інтерсимпозіум, що, по суті, є змаганням робіт майстрів гончарства. Гості фестивалю мали також можливість спостерігати за процесом творення речей із глини, і вправність майстрів справді дивувала! Як відомо, нині в рамках фестивалю відкрито стіну «Гончарна слава». Країці українські скульптори створили меморіальні таблички автора нашого герба Василя Кричевського, видатних майстрів та скульпторів – Сергія Васильківського, Юрія Лебіщак, Остапа Ночовника, Опанаса Сластіона, Єлизавети Трипільської. Щороку з'являтиметься кілька нових табличок. Попри участь у змаганні майстрів з Росії, Азербайджану, Грузії та Литви, призові місця дісталися українським уміль-

Гончар в Опішному (фото з газ. «День»)

цям. Однак спілкування необхідне, переконані наші земляки, бо допомагає вивчати світові тенденції, чогось навчитися, побачити перспективи розвитку цього виду мистецтва. Та найголовніше – зберігати власні традиції, передавати їх із покоління в покоління. Лише такий підхід забезпечить Україні високу конкурентоспроможність. А нашим співвітчизникам – уміння відрізнити справжнє від підробки, любов та повагу до своїх культурних надбань. До слова, місцевий носій та зберігач традицій – 77-річний народний майстер Василь Омельяненко відомий усій Україні. І його дуже тишить, що молоді майстри – а їх чимало! – вміло й з любов'ю відроджують цей вид народної творчості, який уже почав було занепадати.

ЛЕГЕНДА І СИМВОЛ

Липень – місяць Олега Ольжича. І, відверто кажучи, дуже тішуся з нагоди порушити цю тему. Є в Києві вулиця його імені. Колись вона називалася Дем'яна Бедного, і всі знали, хто це: пролетарський революційний поет, той, що написав («Танька-Ванька») про «освоєння» солдатами перших танків або «Как родная меня мать...». Мистецтво дзвінке, мов барабанный дріб, кон'юктурне. Але нова назва, попри нелюбов киян до перейменувань вулиць, прижилася швидко: сполучення Олег Ольжич – дуже милозвучне. А проте його коротке й полум'яне життя, його поетичний геній, океан талантів цієї людини відомі далеко не всім.

СВІТЛО ДАЛЕКОЇ ЗІРКИ

Олег Ольжич народився 8 липня 1907 року. Він – син видатного поета Олександра Олеся (Кандиби), людини високоінтелектуальної, палкого українофіла. При цьому батько був спадковим дворянином. А мати, Віра Свадковська, – просто учителькою, в жилах якої текла українська, білоруська і грецька кров.

Легко припустити, що поетичний талант Ольжич успадкував від батька. Та при тому характер поетики й поетичного мислення Олега зовсім інший. Жартуючи, син казав, що батькова поезія – «для телефоністок»: так багато в ній сонечка, квіточок, одне слово – ліричних банальностей. Олег, певно ж, уособлював уже інше покоління, він був інтелектуальним і душевним, але не прекраснодушним і безпорадним; шляхетним, високопорядним і романтичним, але при цьому прагматичним і суворим. Він широко захоплювався західною поезією, і його дедалі більше вабила можливість висловитися як у поетичних рядках, так і в літературознавчих, культурологічних, політичних статтях раціонально, предметно, чітко й зрозуміло.

Перебуваючи з батьками у вимушеній еміграції у Чехословаччині, Олег вступив до Карлового університету, водночас навчався в Українському вільному університеті. По закінченні навчання (1929) захистив дисертацію «Неолітична мальована кераміка Галліччя». Того ж таки року, після заснування ОУН Ольжич став одним із найактивніших її членів, створив і очолив культурний сектор організації; дещо згодом він – заступник голови проводу ОУН, яку називав «військом незримим поневоленої нації». Тут Олег був ідеалістом, адже, ставши на справді жертвовий шлях, прагнув реалізувати саме національний ідеал – самостійну й вільну Україну. Як поет і публіцист,

Ольжич пропагував цінності, що підкреслювали героїчну суть українця та української нації. У статті «Націоналістична культура» він писав: «Провідною ідеєю українського народу від світанку віків є Ідея Слави – тобто беззглядна цінність героїчного повнення призначення людини». А ще – «спільнота нації в українській духовності історично усвідомлюється не природничо, а духовно-містично в Ідеї Роду. З нього родиться вся потуга Української держави та відродження».

Отже, як написано в ЗН, уявляв собі людину дуже мирної професії, археолога, яка розкопує в різних країнах Європи пам'ятки трипільської культури, пише цінну монографію, – і раптом залишає розкопки, занурюється у вир боротьби. Та недаремно він був романтиком! А крім того, розумів, що в Другій світовій війні Україна дістає реальний шанс позбу-

тися тягаря сталінщини в контексті двобою двох політичних хижаків. І коли його, талановитого й перспективного вченого, запросили прочитати лекції у Гарварді про нові археологічні відкриття та провести консультації, він прибув до США і як один з очільників ОУН, аби зустрітися з українською діаспорою та зібрати кошти для підтримки боротьби українців із чинним режимом.

До 60-річчя національного кінематографа (2001) за сценарієм Л. Череватенка було створено фільм «Я камінь з Божої праці», присвячений О. Ольжичу. Крок за кроком, від народження до трагічної загибелі в концтаборі Заксенгаузен, автори досліджують біографію Олега Ольжича-Кандиби. Після тортури нацисти спалили його тіло в газовій камері. А радянська ідеологічна машина старанно розчавляла це ім'я, навіть згадувати було заборонено. Утім,

Ольжича вірші – кам'яні, пророчі, суворі. Вони поривають до незбагнених вершин і відбивають ритмом походу...

Катерина Більська, дружина поета

воно й зрозуміло: його незалежне мислення, свята любов до України, невідступність і безкомпромісність були однаково неприйнятні як для нацистського, так і для сталінського режимів.

Як пише Богдан Червак («День»), «Легенда і символ. Не про кожного поета так можна сказати. Про О. Ольжича – можна, оскільки в українській історії його ім'я уособлює, можливо, найдраматичніший етап національно-визвольного руху українців за свою державу... О. Ольжича справедливо називають поетом ідеї і чину. Він належав до тих, кому замало було сказати слово. На його переконання, за словом завжди має йти діло».

...Коли читаєш поезії Олега Ольжича, дух переохлюпе: ця музика вірша, ця прозорість думки, ширість і широта знань, стрункість і динамічність, висока емоційна напруга і патріотичний пафос справді не мають собі рівних...

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУЛА
«ГВ»

НАЙБІЛЬШИЙ ПОЕТ СТОЛІТТЯ

В Олега Олександровича Кандиби було, крім О. Ольжича, чимало літературних псевдонімів: М. Запотоchnий, Д. Кардаш, К. Костянтин, О. Невідомий, О. Світанок, О. Лелека. Наскільки знаю, крім Леоніда Череватенка, справжнім «монополістом» теми Ольжича є Микола Жулинський, котрий присвятив поетові, борючись за національні ідеали й волю чимало прикметних праць. Саме він назвав Олега Кандибу тим, що «середе обернув у сурму».

Доводилося читати, що низка літературознавців називають Ольжича найпершим і найбільш значущим українським поетом ХХ століття. На користь цього промовисто свідчать його сильна прекрасна поезія і беззаперечний життєвий подвиг.

ОЛІМПІЗМ

МОК ТРІЙЦЮ ЛЮБИТЬ

Під час 123-ї сесії Міжнародного олімпійського комітету (МОК), що проходила у Дурбані (ПАР), столицею зимових Ігор-2018 більшістю голосів було обрано південнокорейський Пйончанг.

На почесне право приймати головні зимові старті чотириріччя разом із Пйончангом претендували німецький Мюнхен та французький Аннесі. За оцінками фахівців, південнокорейське та німецьке міста були фаворитами виборів, але ніхто не розраховував, що Пйончанг здобуде настільки переконливу перемогу в

першому ж раунді голосування. За південнокорейське місто члени МОКУ віддали 65 голосів, на користь Мюнхена висловились 25, Аннесі підтримали лише 7. Раніше південнокорейське місто претендувало на проведення зимових Олімпіад у 2010 та 2014 роках, але програвало відповідно Ванкуверу та Сочі.

ПОБАЖАЛИ ПЕРЕМОГ

19 липня відбулася урочиста зустріч керівництва вітчизняного спорту з юніми олімпійцями, які захищатимуть честь нашої країни на літньому Європейському юнацькому олімпійському фестивалі в турецькому Трабзоні.

Європейські юнацькі олімпійські фестивалі – це Олімпійські ігри для юнаків, змагання найвищого європейського рівня. У змаганнях XI літнього Європейського юнацького олімпійського фестивалю, який триватиме з 24 по 29 липня в Трабзоні, Україну представлятимуть 53 спортсмени. Наші юні олімпійці

(1994–97 рр. н.) змагатимуться в 6 з 9 видів спорту – легкій атлетичі, плаванні, дзюдо, спортивній гімнастичі, тенісі, велоспорті. Не будуть представлені українці в змаганнях з ігрових видів спорту – футболі, баскетболі та волейболі, де склад команд-учасниць визначається за рейтингом відповідної вікової групи.

СТРИБКИ У ВОДУ

БРОНЗОВИЙ ДУЕТ

На чемпіонаті світу з водних видів спорту в Шанхаї український дует стрибунів Олександр Горшковозов – Олександр Бондар виборов бронзову нагороду змагань.

У синхронних стрибках із 10-метрової вишки українці показали результат 435,36 бала. На верхніх щаблях п'єдесталу пошани фінішували спортсмени з Китаю та Німеччини.

Зовсім трохи «не дотягли» до медалей наші дівчата: в синхроні на триметровому трампліні Анна Письменська й Олена Федорова у підсумку фінішували тільки четвертими.

ФУТБОЛ

УЗЯТИ КАЗАНЬ!

Минулої п'ятниці в штаб-квартирі УЄФА в швейцарському Ньйоні відбулася церемонія жеребкування третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів та Ліги Європи. Українські клуби, які гратимуть на цих стадіях змагань, – київське «Динамо», львівські «Карпати» та полтавська «Ворскла», отримали своїх наступних суперників.

РЕЗУЛЬТАТИ ЖЕРЕБКУВАННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛУБІВ

Ліга чемпіонів 2011/2012. Третій кваліфікаційний раунд
«Динамо» (Київ, Україна) – «Рубін» (Росія)
(Перші матчі відбудуться 26/27 липня, матчі-відповіді – 2/3 серпня)

Ліга Європи 2011/2012. Третій кваліфікаційний раунд
«Карпати» (Україна) – «Шахтєр» (Караганда, Казахстан) / «Сент-Патрікс Атлетік» (Ірландія)
«Ленторан» (Північна Ірландія) / «Ворскла» (Україна) – «Слайго Роверс» (Ірландія)
(Перші матчі відбудуться 28 липня, матчі-відповіді – 4 серпня)

Суперником київського «Динамо» в найпрестижнішому клубному турнірі Європи став казанський «Рубін». У другому за значенням континентальному турнірі львівські «Карпати» зустрінуться з переможцем пари «Сент-Патрікс Атлетік» (Дублін, Ірландія) – «Шахтєр» (Караганда, Казахстан), а полтавська «Ворскла», якщо за підсумками двох матчів здолає північно-ірландський «Ленторан» у другій кваліфікації ЛЄ, зустрінеється з ірландським «Слайго Роверс».

Щодо ймовірного суперника львів'ян, то наразі обидва колективи зберігають непогані шанси на те, аби зіграти з «Карпатами». У першому матчі на своєму полі перемогу з рахунком 2:1 здобули карагандинці, 21 липня в Дубліні «Шахтєр» і «Сент-Патрікс Атлетік» зіграють матч-відповідь. Полтавська «Ворскла», нагадаю, в першому матчі другої кваліфікації Ліги Європи на виїзді обіграла «Ленторан» (2:0), тож має переконливі шанси на успіх за сумою двох матчів. Тоді полтавчанам, аби просуватися далі турнірною сіткою, доведеться знову ж таки здолати суперника з острівної частини континенту. І для львів'ян, і для полтавчан, відзначимо, жереб був доволі прихильним – можемо розраховувати на вихід українських повпредів у Лізі Європи до наступного етапу турніру.

Натомість для київського «Динамо» волею випадку кваліфікаційний бар'єр у вигляді казанського «Рубіна» стане насправді серйозним випробуванням. «Динамо» потрапило до числа «сіяних» команд через свій клубний коефіцієнт, але з числа несіяних киянам дістався, на загальну думку, найсильніший конкурент – бронзовий призер минулорічної першості Росії. Тож наразі перед киянами стоїть непросте завдання – «взяти» Казань. Однак непросте не означає нездійсненне. У сезоні 2009/2010 кияни та казанці виступали в одній групі в розіграші найпрестижнішого клубного турніру континенту. Тоді «біло-сині» перемогли вдома 3:1 (Юссуф, 71, Маг्राо, 79, Гусєв, 85, Домінгєз, 25), а матч у столиці Татарстану завершився безгольовою нічиєю. Проте, зважаючи на результа-

ти інших матчів у групі, казанці тоді в турнірній таблиці фінішували вище від киян. На екваторі турнірної дистанції цьогорічного розіграшу російської Прем'єр-ліги підопічні Курбана Бердієва ділять 4–5 сходинки з махачалінським «Анжі», відстаючи від лідера чемпіонських перегонів московського ЦСКА на 7 очок (до того ж, в арміїців ще є матч у запасі). Команди залишили лідери попередніх сезонів: Сергій Семак і Олександр Бухаров грають у «Зеніті», кращий гравець чемпіонату Росії 2009 року Александр Домінгєз нині захищає кольори аргентинського «Рівер-Плейту»... Як зазначають російські аналітики, наразі гідної їм заміни в «Рубіні» немає. Тож і віддають у майбутньому протиставній більш шансів срібному призеру чемпіонату України.

ФЕХТУВАННЯ

«ЗОЛОТО» І «БРОНЗА» В ОДИНОЦІ, КОМАНДНЕ «СРІБЛО»

У британському Шеффілді на чемпіонаті Європи з фехтування кольори національної збірної України захищали 25 спортсменів. Головні наші надії традиційно покладалися на чемпіонку Олімпійських Ігор 2008 року Ольгу Харлан, Олену Хомерову, Галину Пундик та Ольгу Жовнір.

Дівчатам випало в Британії захищати титул континентальних чемпіонки. І з поставленим завданням вони майже впорались. На шляху до фінального двобою наш квартет шаблєток у чвертьфіналі святкував перемогу над збірною Німеччини (45:33), а у пів-

фіналі не залишив шансів Франції (45:36). Однак у фіналі наші дівчата мінімально, але все ж поступилися збірній Італії з рахунком 43:45. Натомість в індивідуальному заліку українки відпрацювали на «відмінно». У перший же день чемпіонату вони поклали до скарбнички збірної одразу дві нагороди: «золото» і звання чемпіонки Європи

завоювала Ольга Харлан, а «бронзу» – Галина Пундик. У півфіналах Олександра Соха з Польщі святкувала перемогу над нашою Галиною Пундик (15:11), а Ольга Харлан здобула перемогу над Юлією Гавриловою з Росії (15:8). У вирішальному поєдинку Харлан помстилася кривдниці колеги по збірній, завершивши двобій з перевагою у 5 уколів на свою користь (15:10).

